

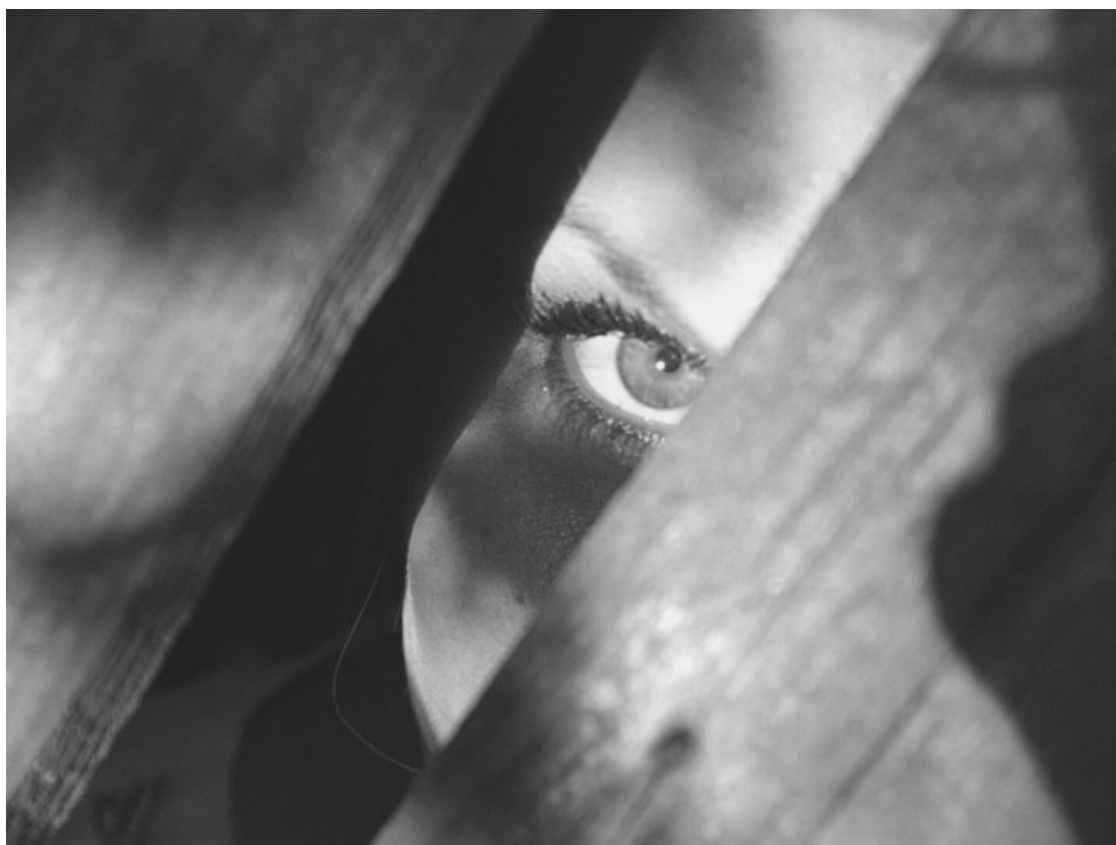

CULTURA | Redacció | Actualitzat el 04/04/2021 a les 06:00

La història de por passada a Barcelona t'impactarà

[inicentrareport]

10 de febrer de 1912. Carrer Sant Vicenç de Barcelona. La Teresa Guitart, de cinc anys, i la seva mare, l'Ana, han sortit a passejar. Són a punt d'arribar a casa. A la porta del domicili, la mare es posa a parlar amb una veïna i, assumint que la seva filla pujarà a casa, la deixa marxar. Quan l'Ana arriba al pis, el seu marit li demana on és la nena. No la troben. La mare baixa les escales fins al carrer, busca a la seva filla, però la Teresa, o Teresita, no és per enlloc. No ha deixat ni rastre.

Fa temps que a la ciutat de Barcelona hi ha rumors que desapareixen infants pobres, o que els segresten. El governador civil de l'època està fart de desmentir-los constantment, però, de fet, aquesta mateixa setmana de febrer s'ha descobert un prostíbul infantil al barri del Raval i, fa tres anys, el 1909, se'n va descobrir un altre. Aquest prostíbul era al carrer Minerva, a la Ciutat Comtal, i s'hi oferien infants de 5 a 16 anys. La propietària va ser detinguda al mateix moment: Enriqueta Martí. El seu expedient, però, s'extravia, i acaba quedant en llibertat.

L'Enriqueta era una dona molt particular. Havia vingut a Barcelona de jove, on havia començat a treballar de minyona i després havia passat a dedicar-se a la prostitució. També feina la funció de

curandera i fabricava remeis casolans. Durant els matins, l'Enriqueta pidolava a tot arreu on podia. Ella i el seu marit eren pobres i feien el possible per sobreviure. Quan ho feia, normalment l'acompanyaven molts nens, tot i que ella, segons el seu advocat, no va arribar a ser mai mare. A les nits l'Enriqueta es passejava per ambients freqüentats per gent rica on, possiblement, oferia els seus serveis vinculats al tràfic d'infants a la ciutat.

El Casino de la Rabassada, on Martí Feia alguns dels seus negocis Foto: By Lucien Roisin - [http://w151.bcn.cat/opac/doc?q=rabassada&start=21&rows=1&sort=fecha%20asc&fq=mssearch_doctype&fv=&fq=media&fv=*](http://w151.bcn.cat/opac/doc?q=rabassada&start=21&rows=1&sort=fecha%20asc&fq=mssearch_doctype&fv=*&fq=media&fv=), CC BY 2.5, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=98651371>*

Matí del 27 de febrer de 1912. La Teresa fa setmanes que ha desaparegut. Barcelona està commocionada i no hi ha indicis de trobar a la nena. La Claudina Elías, veïna del mateix barri que Martí, li comenta a un treballador de la zona que li sembla haver vist una nena amb el cap rapat a la finestra de l'Enriqueta. Ell li ho comenta a un guàrdia municipal, que ho transmet als seus superiors. S'activa la recerca de la Teresita.

La policia truca número 29 del carrer de Ponent de Barcelona, dient que algú ha denunciat a Enriqueta Martí per tenir gallines. Tot i que ella ho nega i es mostra reticent, la policia entra per la força i, dins del pis, hi troba dues nenes molt petites, una d'elles amb el cap rapat. La policia li demana el nom i la petita respon que es diu "Felicitat". Quan li tornen a demanar si es diu Teresa, la nena respon que sí, però que en aquella casa l'anomenen Felicitat. Per defensar-se, l'Enriqueta va afirmar que s'havia trobat aquella nena perduda a la Ronda Sant Pau, i que tenia gana. També va comentar, sobre l'altra nena, va dir que era la seva filla (tot i que, segons l'advocat, no tenia fills). Quedava per trobar el tercer infant, un nen, que la Claudina Elías també havia vist al seu balcó.

Tarda del 27 de febrer de 1912. La policia porta a l'Enriqueta i a les dues nenes a comissaria perquè declarin. Descobreixen els antecedents de Martí pel prostíbul de menors que havia tingut el 1909. La petita Teresa diu que va veure com agafava el nen, a qui va anomenar Pepito, el posava sobre la taula del menjador, i el matava amb un ganivet. Ella es va fer l'adormida.

Al pis, els agents diuen que hi han trobat armaris amb vestits de gala per a nen i nena, perruques i cartes escrites en clau on es podien llegir contrasenyes, inicials i firmes irreconeixibles. Les males llengües també diuen que al domicili hi havia un sac amb un vestit de nen, ganivets tacats de sang a la cuina i l'habitació, ossos, pots plens de sang i grassa, que feia servir per fer els seus ungüents misteriosos. Martí es va defensar dient que feia servir trossos del cos humà per fer remeis. Abans d'entrar a presó, l'Enriqueta va dir que si la condemnaven a la pena de mort, volia que amb ella també morissin la resta de culpables.

L'Enriqueta Martí va ser traslladada a la presó per a dones Reina Amàlia. Durant molt de temps es va dir que altres preses l'havien assassinat a sang freda per les seves accions, però la realitat és que va morir d'un càncer d'úter. Està enterrada en una fossa comuna a la Muntanya de Montjuïc. No s'ha arribat a saber mai la raó real per què va segrestar a Teresa Guitart.

La vampira de Barcelona

Durant molts anys s'ha conegut a Enriqueta Martí com **La Vampira de Barcelona**, ja que es deia que xuclava la sang als nens quan els raptava. Fa poc es va fer una pel·lícula sobre ella, que ha guanyat 5 gaudís. Les històries del segrest i la prostitució d'infants semblen ser certes, però no ha acabat de quedar mai clar si realment era una assassina d'infants. Els petits ossos que van trobar a casa seva eren, de fet, d'animals.

Es va dir que el prostíbul infantil que es va descobrir la mateixa setmana del segrest de Teresa Guitart comptava amb la col·laboració de la policia. Alguns investigadors diuen que les altes esferes barcelonines van trobar en Enriqueta Martí un culpable fàcil per vincular a la prostitució infantil que hi havia a la ciutat, de la també s'aprofitava la burgesia barcelonina. **Mai s'ha acabat de treure l'aigua clara de la seva història.**

[ficientreport]